

Că legea stipulează că eu trebuie să fiu convins că banii ajung la cel care-i merită. Între organizația mea care este la București și o persoană care se găsește în USA sau în Suedia trebuie să existe o legătură și această legătură trebuie intermediată de cineva; și veți spune, persoană juridică sau persoană fizică? Noi am ales calea mai simplă, cu persoana fizică, persoană fizică care să fie mandatar, adică cineva de pe teritoriul României care se angajează că vă dă banii și că dvs. îl agreați. Eu trebuie să fiu convins că la dvs. ajung banii și nu în altă parte. Vă dau un exemplu nefericit: cineva decedează în Suedia, dacă nu există acest mandatar eu pot să trimit banii în Suedia până în anul 2050. Noi gândim o soluție, dar încă nu este definitivată; de fapt suntem în discuții cu 2-3 bănci românești care au corespondent în străinătate, și gândim un mod de a desființa procura, în sensul că banca românească, care este o persoană juridică românească, este dispusă să ne ofere garanția că banii se vor transfera în contul unei persoane care există. Deja cu câteva țări se face această acțiune. Banca respectivă poate confirma, atunci când posesorul contului vine să-și ridice banii, că persoana există. Dacă însă contul respectiv este moștenit, transferat altcuiva, sau închis, îmi comunică aceasta și noi încetăm plata. Deci, cu ajutorul băncii verificăm ce s-a întâmplat și atunci putem stopa plata. Aceasta este problema. Noi nu facem deocamdată export de prestații, că nu suntem în Uniune, când vom fi în Uniune atunci se vor schimba regulile, dar deocamdată noi putem face aceasta numai pe bază de acord bilateral între state. Dacă un oficial din Suedia se angajează să facă un acord cu noi, ca să reglementăm această situație, atunci o vom face. Noi am găsit această rezolvare cu mandatar ca fiind mai simplă decât un acord.

S.C.: Cei mai mulți doresc să elimine acest intermediar, acest mandatar și această procură care costă. Există vreo restricție ca cei domiciliați în alte țări să aibe cont în România? Există vreo obligativitate ca banii să fie scoși de pe cont lunar sau la 6 luni?

P.C.: Așa ceva este acum reglementat, cu un control la 6 luni. Deci dvs. nu sunteți obligată să aveți un mandatar în România. Eventual putem discuta despre extensia la un an, sau la 2 ani. Am să vă explic care este mecanismul nostru: dumneavoastră ca persoană vă adresați personal Oficiului de Pensie sau Casei Teritoriale și dați numărul de cont al băncii respective; trebuie să se facă o operațiune în cont la banca respectivă. O confirmare presupune prezența persoanei respective la ghișeu al băncii cu un act de identitate, deci în 6 luni trebuie să se prezinte la bancă și să facă o operațiune de cont. Abia în acel moment, banii, care sunt la dispoziția noastră, într-un cont tranzitoriu, trec efectiv în contul pensionarului. Nici o bancă din lume nu face astfel de tranzacții gratuite, dar pentru că eu am acel "depozit" și că banca își ia răspunderea să verifice actul de identitate al dvs., că dvs. ați venit și nu altcineva, în acel cont tranzitoriu eu nu plătesc nici un comision pentru serviciul care mi-l face banca, dar nici banca nu-mi dă nici o dobândă pentru banii aceștia. Dumneavoastră apăreți după 6 luni și aveți acordul cu banca, care la rândul ei poate ca dvs., ca persoană particulară, să vă ofere niște facilități. Sigur că dacă vom prelunge această perioadă de control la un an, ar fi și mai bine pentru primitorul de pensie.

S.C.: Limitarea aceasta la 6 luni înseamnă că dvs. îi obligați pe acești oameni să vină în țară la 6 luni și dacă luăm exemplul Suediei, pensionarul în cauză trebuie să plătească circa 6.800 de coroane pentru deplasarea în România, ca să ridice o pensie de câteva sute de coroane, nu?

P.C.: Sau să vină cu o procură.

S.C.: A avea o procură și un mandatar nu este nici gratis și nici o siguranță că vei primi banii. Nu există

o soluție mai simplă, de exemplu dacă ambasadele ar elibera o adeverință de existență a persoanei în cauză, fără să perceapă taxe pentru asta?

C.P.: Ce spuneti dvs. este deja reglementat...

S.C.: Atunci de ce se cere mandatar?

P.C.: Nu este neapărată nevoie să ai un mandatar...

S.C.: Deci ambasada poate confirma că pensionarul respectiv este în viață și se exclude astfel procura, nu?

P.C.: Nu știu, nu mă pot angaja pentru ei. Trebuie să discutăm cu ei. Ce era posibil până acum, era să se prelungescă procura prin ambasada, ca pensionarul să nu fie nevoit să vină în țară.

S.C.: Nu este cel puțin ciudat să se ceară confirmarea mandatului și nu existența pensionarului? În cazul în care nu ai rude sau oameni pe care să contezi, ce faci? Ești lipsit de dreptul tău de pensie?

P.C.: Doamnă, în astea 6 luni de zile am construit destule de multe... Acesta este un caz!

S.C.: Nu este numai un caz, și chiar dacă ar fi un caz particular, și el trebuie rezolvat, nu?

P.C.: Vă asigur că le vom rezolva în spirit european, dar nu avem rezolvare în momentul acesta! Eu nu mă pot angaja în rezolvarea pe cale consulară, căci problema consulară este aceasta: consulatul confirmă că persoana există, dar după aceea trebuie să existe un înscris care să fie prezentat băncii, căci banca este aceea care are depozitul, deci se complică puțin...

S.C.: Nu înțeleg amestecul băncii în această problemă. Banca face un control al identității la plată, la orice scoatere de bani. Relația care contează este Casa de pensii și individul primitor de pensie. Suedia plătește pensia celor care au dreptul oriunde s-ar afla individul...

P.C.: Discutăm prea mult pe tema asta. Deși este important pentru dvs., eu o s-o scurtez și o să spun următoarele: coroana daneză este o valută valabilă în toată lumea, leul din păcate nu! Și am rezolvat problema. Deci în momentul în care dvs. veniți în România și vă deschideți un cont de bancă și organele de pensie din Suedia vor să vă vireze coroane daneze la Bancpost, vă asigur eu că ei vă virează direct de la filiala centrală de pensii din Suedia, direct la Bancpost în România, în coroane daneze. Lucrul acesta eu nu pot să-l fac din păcate, din cauza valutei care se cheamă LEU. Toate acestea le avem în vedere și 90% din cazuri sunt rezolvate, de exemplu cazurile din Israel, unde am găsit un corespondent care și-a luat angajamentul să facă această operație de control al identității. Am rezolvat-o punctual, de la țară la țară, pentru că legea mă obligă să am convenții; eu nu pot depune banii pensionarilor unde vreau. Legea spune că banca unde omul își poate depune banii este o bancă cu care Casa Națională a încheiat convenții. Statul român, și nu pe puțini bani, oferă o facilități pentru marea majoritate a pensionarilor români, aceea de a transmite acasă mandatul prin poștă. Aceasta este facialitatea de bază oferită beneficiarului de pensie din România. Complementar este oferită facilitățile de cont curent personal, care este de asemenea prevăzută de lege, dar în acest caz, condiția impusă de lege este ca această Casă Națională să aibe convenție cu o bancă, unde trebuie depuse sumele în lei, dar leul nu iese afară din țară.

S.C.: Cititorii publicației noastre s-au adresat diferitor Case de pensii din țară și din București pentru solicitarea pensiei. Li s-a spus că ne fiind cetățeni români, nu au dreptul la pensie. Legea este votată de Parlament de mai bine de un an. Cum se face că salariații dvs. nu cunosc legea?

P.C.: V-am spus de acel an care a fost pierdut. Noi ne străduim din toate puterile ca să putem să instruim

personalul. Mă miră!!! De foarte puține ori se întâmplă să vină cetățeni din străinătate... Au fost obișnuți după vechia legislație, care nu permitea acordarea pensiei pentru cei care nu mai aveau cetățenie română. Probabil că au rămas cantonați în vechea legislație și n-au citit noua legislație. Vreau să vă spun că noua legislație este foarte stufoasă, de aceea noi am fost nevoiți să informatizăm foarte mult. În general operațiile de stabilire a dreptului de pensie sunt apanajul calculatorului și mai puțin al persoanei, deci persoana care introduce date știe să citească o carte de muncă, știe să utilizeze datele venite din sistem, vis-a-vis de contribuții, de cât a colectat persoana respectivă, și mai puțin de modul în care se încadrează sau nu în prevederile legii. Deci deja este un eșalon superior cel care tratează problemele acestea mai deosebite. Probabil ca a fost mai de mult... Noi am simțit nevoia unei precizări și am dat un fel de circulară în care le-am atras atenția că lucrurile s-au schimbat un pic, un pic mai mult față de legea trecută. Ceea ce într-adevăr nu am rezolvat până în momentul de față, pentru că nu suntem încă la un loc, dar sperăm s-o facem curând, este să stabilim traseul dosarelor pentru persoane care nu au un corespondent în România, cazuri mai rare, de alt fel. Nu am rezolvat încă aceste cazuri. De fapt discutasem cu colegii mei și le-am spus să creioneze un flux de informații pentru zona respectivă, cine se va ocupa de treaba asta, nu pentru că ați venit dvs., ci pentru că am realmente aceleași probleme cu cetățenii Statelor Unite și din Israel și în ultimul timp cu cei din Germania, care o perioadă, pentru ca n-au avut cetățenia română, n-au avut drept la pensie, dar acum s-ar putea să emită pretenții la pensie.

S.C.: Informația că cetățenii străini n-au drept la pensie s-a dat acum o lună.

Pe lângă aceste aspecte "tehnice" mai este unul foarte neplăcut pe care-l reclamă unii din cei care vin în contact cu salariații din acest minister, dar și din alte ministere: citorii mei se plâng că salariații dvs. vorbesc urât, se răstesc... că sunt foarte prost crescuți, ca s-o spun direct. În Suedia se face o instruire a personalului, ba mai mult, îmi aduc aminte ca s-au făcut chiar "cursuri de șarm", unde toată lumea a fost învățată cum să se poarte cu cei cu care vin în contact, mai ales că este vorba de funcționarul public, plătit din banii contribuabililor. Și asta într-o țară unde lumea "nu-și pierde masca" cu una cu două și educația populației s-a făcut continuu! Un astfel de "incident" mi s-au întâmplat și mie ieri în contactul cu cei de la direcția unde se depun actele de pensie, iar azi la intrarea în minister. Atăzi am îndrăznit să mă uit la ecusonul prins de cămașa unei persoane care stătea țănoș și grav la ușa de intrare în această clădire. M-am gândit că poate fi o persoană care are contact cu publicul, dar și un om de pază; pentru că era după evenimentele din 11 septembrie, m-am gândit că este poate vorba o întărire a pazei, mai ales că mai existau un portar civil și unul în haine de polițist la intrarea în clădire. Ca ziarist curios m-am aplecat să văd ce scrie pe ecuson, ca să văd numele și să știu cui mă adresez. Și pentru că nu văd bine, nici cu ochelari, am întrebat: Cine sunteți dvs.? Domnul cu ecusonul prins de cămașa a explodat. Pe un ton ridicat, neplăcut, cu o privire de parcă vroia să mă ucidă, mi-a spus că eu n-am dreptul să-l întreb cine este și că nu este obligat să se prezinte. A făcut apoi, enervat, câțiva pași înainte și-napoi, la fel de țănoș cum părea când stătea la intrare. Noroc că tocmai atunci am fost luați de la poartă să vă întâlnim pe dvs.

P.C.: România este România și mai are mult până să ajungă la un comportament, nu ca cel din Suedia, dar oricum, mai bun. În ceea ce privește personalul nostru, este instruit. Nu atât cât ar fi trebuit. Nu vreau să-i scuz pe cei care lucrează cu pensile, dar vin în contact cu atât de multe necazuri, cu multă lume și din cauza necazurilor sau a sănătății - lucrează în niște condiții pe care în Suedia nu vi le-